Despre o «mică istorie a sporturilor», broşură apărută în editura Comitetului Regional O.S.P. din Timişoara, în acest an

EDITAREA unui manual tratând despre istoria sporturilor este o sarcină de cea mai mare însemnătate pentru mişcarea noastră sportivă, căci toate manualele de acest fel apărute până la trecutul război, au fost scrise cu totul neştiinţific, cu ignorarea metodelor de cercetare a materialismului istoric. Toate aceste manuale, epuizate astăzi, conţin înşiruiri de evenimente din istoria sportului, fără aplicarea unei critici ştiinţifice, marxiste, aşa încât cetitorul rămâne cu idei cu desăvârşire false, despre interdependenţa fenomenelor economice şi sportive din diversele epoci ale istoriei. Or, principala sarcină a unui manual de istorie a sporturilor tipărit la mai mult de trei ani dela încetarea celui de al doilea război mondial, în epoca victoriei strălucite a democraţiei în ţara noastră, când toate forţele regimului nostru de democraţie populară, odată îndepărtată monarhia, se îndreaptă spre realizarea acelei forme de organizare superioară socială care este socialismul... este aplicarea şi în istoria sportului a singurei metode ştiinţifice în cercetarea istoriei, celei a materialismului istoric creat de marii dascăli ai socialismului: MARX, ENGELS, LENIN şi STALIN.

Această sarcină este cu atât mai importantă astăzi, când ca o urmare a marilor transformări sociale prin care a trecut ţara noastră, mişcarea noastră sportivă se află în permanentă transformare structurală, tinzând spre acele forme de organizare şi de practicare a sportului şi educaţiei fizice, cari sunt cele mai potrivite cu caracterul democratic popular al regimului nostru. In aceste momente istorice, editarea unui manual de acest fel apare deadreptul ca o necesitate, fiindcă deschide perspectivele istorice ale mişcării sportive miilor de activişti şi zecilor de mii de sportivi activi dela noi şi pentrucă poate aduce clarificare istorică acelor principii sportive cari formează problemele centrale de organizare şi de ideologie ale sportului democraţiei noastre populare, cum este sportul de masse sau problema amatorismului şi a profesionismului, etc.

*

MOMENTUL pentru tipărirea unui manual de istoria sporturilor a fost deci bine ales de Comitetul Regional O. S. P. din Timişoara, dar din nefericire manualul editat în 74 pagini, ca o mică broşură, nu corespunde nicidecum sarcinelor schiţate mai sus, ea reprezentând o compilare grosolană a tuturor afirmaţiilor neştiinţifice ale manualelor de acest fel şi conţinând în plus şi o serie de confuzii cari dovedesc totala insuficienţă a autorului (sau autorilor) pentru sarcina ce şi-a luat-o Trebue să insistăm asupra împrejurării că broşura a apărut fără indicarea numelui autorului, ceeace constitue un procedeu cel puţin neobişnuit pentru un manual de acest fel, dar ceeace poate dovedi şi o precauţie utilă, fără să mai vorbim de lipsa unei bibliografii, pentru a vedea lucrările consultate

Noi ne explicăm apariţia acestei broşuri prin nevoia Regionalei O. S. P. din Timişoara de a avea un material istoric scurt, pentru a fi predat elevilor diferitelor şcoli de cadre organizate de acest comitet regional atât de activ, — nevoe de care s'a lovit şi conducerea centrală a sportului nostru în organizarea şcolilor de acest fel — dar această problemă în niciun caz nu trebuia rezolvată pe un plan pur regional, (deci sectar) care după cum am văzut a produs editarea unei lucrări cu totul necorespunzătoare şi, din acest motiv, profund dăunătoare intereselor mişcării noastre sportive democratice.

*

AUTORUL LUCRĂRII, necunoscând deloc metoda materialismului dialectic, care, aplicat în domeniul ştiinţelor sociale, se cheamă materialism istoric, ignorează total principiul de bază al oricărei explicaţii a istoriei sportului) care prevede că desvoltarea oricărui fenomen social este determinată de condiţiunile materiale ale vieţii sociale din anumite epoci ale istoriei. Neaplicarea acestui principiu elementar de cercetare istorică ştiinţifică duce pe autor la o serie întreagă de concluzii false şi la lumina cărora desvoltarea sporturilor în decursul istoriei apare deadreptul ca nedeterminată de cauze economice-sociale; scriind de exemplu într'un loc (pag. 9).

„cu timpul exerciţiile.. îşi pierd tot mai mult caracterul utilitar — prin ridicarea nivelului civil zaţiei — şi devin sport, fiind practicate sub formă de joc legat de întrecere",

ceeace vrea să însemne că exerciţiile (jocurile, educaţie fizică?) devin sport, fiindcă civilizaţia devine mai ridicată şi, prin asta, îşi pierd caracterul utilitar. Sau mai precis: sportul este un exerciţiu neutilitar imediat ce o civilizaţie avansată permite acest lucru. Aci am ajuns deadreptul — chiar şi fără intenţia autorului, căci logica lui aici ne duce — la crearea noţiunii „sport pentru sport", adică sport fără scop util, ceeace este o aberaţie, fiindcă sportul, ca şi toate celelalte manifestări culturale, fiind puse în slujba claselor dominante, servesc totdeauna un scop util, acel care stă în interesul acestor clase dominante. Asa a fost la greci, unde a fost deadreptul o instrucţie militară, aşa este în Statele Unite, unde el este o afacere comercială, aşa este în ţările fasciste (Franco, Hitler, Straja Ţării), unde sportul serveşte pentru mobilizarea tineretului în interesele marelui capital şi util este sportul chiar şi în Uniunea Sovietelor, care a lichidat clasele dominante şi a creat primul stat fără clase şi unde prin sport se contribue la ridicarea capacităţii de muncă, pentru realizarea planurilor cinemale, pentru realizarea societăţii comuniste.

*

TOT IN ACEASTA ORDINE DE IDEI, reproducem un alt citat din acest manual şi unde se spune că:

„jocurile cu mingea... nu au un scop utilitar... ci acestea se practică din plăcere şi pentru eliminarea plusului de energie".

Bineînţeles, autorul vorbeşte aici de jocurile cu mingea practicate de popoarele primitive, ceeace măreşte şi mai mult falsitatea afirmaţiei, căci, dacă jocurile moderne cu mingea au pierdut la prima vedere legătura lor cu viaţa practică, cu profesiunea omului modern, — nu astfel se întâmplă cu popoarele primitive, cari practicau conştient aceste jocuri în formă de întrecere, pentru a se pregăti pentru una din principalele lor ocupaţii, pentru câştigarea existenţei. Este vorba de vânătoare, căci, în jocurile cu mingea, mingea simbolizează întotdeauna vânatul, iar echipele cari gonesc mingea, pe vânători. Este probabil că la origine aceste jocuri se jucau chiar cu capul vânatului drept minge. Este clar, deci, că jocurile cu mingea urmăreau direct un scop utilitar, fiind privite ca un exerciţiu pur utilitar, pentru pregătirea conştientă a vânătorilor. De altfel, originea din vânătoare a jocurilor cu mingea constitue poate cel mai clasic exemplu al legăturii indisolubile ce a existat în tot decursul istoriei între sport şi felul de a-şi câştiga viaţa al omului.

*

DINTR'O INFORMAŢIE GREŞITĂ şi din cauza aprecierii cu totul nedialectice a evenimentelor, provine afirmaţia de mai jos a autorului:

„Cultura sportivă a acestor popoare nu a exercitat o influenţă durabilă asupra sportului universal (autorul vorbeşte de popoarele din antichitate), *întrucât sportul lor nu a fost — în general — decât apanagiul unei anumite clase sus puse. Odată cu dispariţia acestor popoare a dispărut şi sportul lor. Sportul a devenit UNIVERSAL, o instituţie abia la greci... şi a rămas o moştenire scumpă până în zilele noastre".*

Trebue să stabilim dela bun început că şi la greci, ca dealtfel în toate ţările unde au existat împărţirea pe mai multe clase sociale (adică absolut peste tot până la Marea Revoluţie din Octombrie, din care s'a născut Uniunea Sovietică, primul stat socialist în lume, unde nu mai există împărţirea pe clase a societăţii) sportul a fost apanagiul unei clase sus puse. Se ştie că în Sparta lui Licurg 9000 de cetăţeni liberi puteau fi militari, numai ei aveau drepturi civile şi politice, numai ei puteau participa la jocurile olimpice, în timp ce sclavii lor, în număr mult mai mare (iloţii) nu aveau toate aceste drepturi şi nu cunoşteau şi nu practicau niciun fel de sport. Falsă este deci şi afirmaţia, că graţie acestei universalităţi a sportului grec (căci sportul nu era universal, ci rezervat clasei dominante) acest sport a influenţat până astăzi toate epocile istoriei. Cauzele pentru cari sportul grec este la originea sportului modern sunt aceleaşi cu cauzele cari ne fac şi azi continuatorii (în multe privinţi) culturii greceşti, iar aceste cauze trebuesc căutate în împrejurările politice cari au dus grecii sub Alexandru Machedon la cucerirea lumii civilizate de atunci, iar mai târziu a făcut pe cuceritorii grecilor, pe romani, să ducă ei mai departe pe calea cuceririlor cultura greacească şi nici de cum nu trebuesc căutate aceste cauze în universalitatea culturii (sportului) greceşti, care nu există, după cum am arătat mai sus, fiind limitată la o pătură subţire a locuitorilor.

*

TOT ATAT DE GREŞIT vede autorul acolo unde, vorbind despre originea sportului modern, scrie:

„In secolul al 19-lea porneşte o mare acţiune pentru educarea tineretului anglo-saxon. Iniţiativa a avut de scop de a scoate tineretul din cârciumi şi de a-l îndruma către viaţa în aer liber".

Aici autorul neglijează cu totul să ne spună despre care tineret este vorba. Nu cumva este vorba despre tinerii din ţesătoriile din Lancashire din filaturile dela Manchester sau din turnătoriile dela Sheffield, cari, începând dela vârsta de 11 ani, roboteau câte 16-18 ore pe zi pentru un blid de linte? Sau cumva este vorba despre tinerii marei burghezii cari îşi petreceau tinereţea la colegiul dela Eton, la Oxford sau la Cambridge pentru a învăţa acolo tot ce are nevoe un gentleman? Credem că este cazul celor din urmă, cei cari au luat iniţiativa introducerii sportului, tot ca un mijloc de afirmare socială, de care burghezia engleză a avut cea mai mare nevoe faţă de nobilimea feudală în ascensiunea ei irezistibilă spre culmile puterii politice, pentru întărirea dominaţiei de clasă a acestei burghezii. Tot ei au fost acela cari au inventat amatorismul, pentru a se baricada de concurenţa sportivilor proveniţi din popor, ce ar veni eventual să le dispute întâietatea.

*

PE PAGINA 38, găsim o altă perlă, care vine să confirme naivitatea s au reaua credinţă a autorului, acolo unde, vorbind despre sportul zilelor noastre, îndrăzneşte să afirme că „sportul devine o preocupare a marilor masse..."

Probabil s'a gândit la marile masse burgheze, căci marile mase se cu adevărat, adică poporul, au fost excluse dela binefacerile sportului până la apariţia socialismului în URSS şi a marilor democraţii populare. Ca şi cum nu s'ar fi dovedit suficient că sportul, nu numai la noi, dar chiar şi în marile democraţii occidentale era o afacere a celor cu dare de mână, a claselor dominante exploatatoare.

*

IN AFARA CONFUZIILOR IDEOLOGICE, de falsificarea istoriei, de o extrem de ilogică împărţire a materialului, manualul mai întrebuinţează şi greşit cele mai elementare noţiuni de educaţie fizică, pentru cari să servească aci ca un exemplu, simplu dar concludent, permanenta greşită întrebuinţare a noţiunilor de sport şi educaţie fizică, dând loc la noui confuziuni. Scopul editării unui astfel de manual ne face deosebit de pretenţioşi faţă de conţinut, aşa încât credem că putem pretinde, chiar şi în cadrul unei broşuri mici ca aceasta, anumite capitole absolut necesare, cum apreciem că este o scurtă prezentare a sportului în nouile democraţii populare. Dar, să ne oprim aici.

Este imposibil de a reproduce şi de a intra în critica textului întreg, că cele 74 de pagini ale broşurei sunt pline de grave greşeli de interpretare a evenimentelor şi chiar de inexactităţi cu privire la faptele relatate, lucru ce era uşor evitabil prin consultarea unor manuale serioase. In aceste condiţiuni, trebue să conchidem că EDITAREA ACESTUI MANUAL CONSTITUE O GRAVA GRESALA SAVARSITA DE CONDUCATORII COMITETULUI REGIONAL O. S. P. DIN TIMISOARA, CU NIMIC UŞURATA DE ACTIVITATEA LAUDABILA DUSA IN ALTE DOMENII. Căci, îndrumarea şi educarea tineretului nostru sportiv trebue să se facă după principii bine stabilite şi corespunzătoare regimului nostru de democraţie populară şi în nici un caz nu este permis să se dea în mâna tineretului o broşură de acest fel, deadreptul reacţionară prin concepţia cu totul greşită a trecutului sportului. IN ORICE CAZ SE IMPUNE, CA PRIMA MASURA, RETRAGEREA IMEDIATA A TUTUROR VOLUMELOR AFLATE IN VANZARE, CARI TREBUESC NIMICITE, PENTRU A NU CADEA IN MANA UNOR PERSOANE NEAVIZATE.

Iar pentru viitor se recomandă insistent Comitetului Regional O. S. P. din Timişoara a nu mai lua astfel de iniţiative fără consultarea forurilor superioare, prin cari se pot evita accidente de acest fel cu urmări din cele mai neplăcute şi nedorite de iniţiatori.

Comitetul Executiv O. S. P. sprijină cu toată energia iniţiativele regionalelor, dar aceste iniţiative trebue să se desfăşoare în limite regulamentare şi de comun acord cu forul conducător al Organizaţiei Sportului Popular.

*

IN CEEACE PRIVEŞTE problema unui manual corespunzător tratând istoria sporturilor, desigur nevoia unei astfel de publicaţii rămâne deschisă, însă nu pentru un timp îndelungat, căci un astfel de manual va vedea încă în acest an lumina tiparului, lucrat ştiinţific şi corespunzător scopului urmărit. Desigur că nu este lucru uşor ca, în acest domeniu de cercetare istorică, unde există prea puţine lucrări de valoare ştiinţifică, să se facă o operă valabilă prea puţin sprijinită de autorităţi în materie de istorie sportivă. Dar, şi cu aceste dificultăţi noi trebue să pretindem ca toate publicaţiile editate de O.S.P., să aibe o ţinută serioasă, ştiinţifică şi un conţinut ideologic ridicat.

E. Horn

MÂINE DIMINEAŢĂ SE DISPUTĂ

MOTO-CROSSUL BĂNEASA

MAINE DIMINEAŢĂ la orele 9,30 se va da startul în cel de al treilea moto-cross de regularitate „Băneasa", organizat de A. R. M. A.

Precedentele ediţii au fost câştigate de SIMINA CARACAŞ (1946) şi A. SAVULESCU (1947) Ambi au pilotat la victorie câte o maşină mică (de câte 125 cmc.)

Prima câştigătoare un Puch iar al doilea un NSU.

De remarcat că şi anul trecut SIMINA CARACAŞ a realizat un timp mai bun decât SAVULESCU, dar greşind într'un loc, a fost penalizată cu un punct. In orice caz, anul trecut nu ar fi câştigat ea, deoarece WALTER AGATON, deşi pe un Zundapp de 750 cmc, a realizat un timp mai bun, dar a greşit în acelaş loc şi a fost al doilea. Cu alte cuvinte, şi cu motocicleta mare se poate realiza o performanţă bună în motocrossul de regularitate Băneasa.

Mâine dimineaţă, vom şti poate mai mult. Deocamdată însă nu putem spune decât că Walter are o şansă destul de apreciabilă. Să vedem dacă va şti să şi-o fructifice. In orice caz, este sigur că el nu va face ceeace a făcut câştigătorul de anul trecut, A. SAVULESCU, care a debutat în motociclism cu o victorie, apoi surâzător şi ferici t şi-a pus motocicleta în cui.

Desigur că WALTER, dacă va câştiga, nu va face aşa ceva. Nu de alta, dar sunt nişte mari premii ale Ungariei şi al oraşului Praga.

Ultime reveniri la campionatele naţionale de tennis de masă

DESPRE ORGANIZARE ŞI O MICĂ STATISTICĂ

CONTINUAM ASTAZI cu ultima parte a comentariilor noastre asupra campionatelor naţionale de tennis de masă.

Vladone în mare formă dar Paneth a fost mai bun

DEŞI ştiam că la jocurile pe echipe a fost suferind nu bănuiau totuş că VLADONE va juca atât de bine la simplu. In special în finală, VLADONE a jucat foarte bine şi merita un rezultat mai strâns. NAUMESCU a fost mai bun şi a ştiut să speculeze în favoarea sa momentele psihologice, moment cari se pare că l-au depăşit pe VLADONE, în special în setul 3 set hotărîtor pentru soarta partidei. In acel moment, NAUMESCU era sigur campion naţional.

VLADONE a tras foarte tare, cum nu l-am mai văzut trăgând de mult, dar a reacţionat slab din punct de vedere tactic, atunci când NAUMESCU îşi pregătea mingea pentru tras şi acest lucru la costat şansa de a câştiga.

Cu toate acestea, PANETH a fost mai bun. A jucat fără greşală în partide grele, ca cele cu ANGELICA ROZEANU şi cu NEGREANU şi dacă în semifinală a pierdut la NAUMESCU, este tot din cauză că jocul acestuia nu l-a mai permis să-şi facă jocul care şi-i poate permite cu oricare alt adversar.

PANETH este şi el excelent în apărare, iar când atacă are un revers ucigător şi un drive destul de bun. In plus speculează la maximum orice moment slab al adversarului.

Garabedian, Negreanu şi Marin

GARABEDIAN şi-a confirmat tenacitatea în jocul cu MARIN, dar a infirmat creditul ce i-l acordasem în urma partidelor anterioare cu VLADONE care e indiscutabil mai bun.

GARABEDIAN posedă un "lift" cu rar şi sigur şi-ar putea deveni un bun atacator. E păcat că nu insistă în această direcţie.

NEGREANU, după un sezon întreg în care s'a întrecut în a juca un match mai prost ca celălalt s'a regăsit şi a făcut o figură foarte frumoasă. In special în jocul cu PANETH a reuşit să-l pună de multe ori în dificultate.

MARIN a fost oarecum o surpriză pentrucă trebuind să joace în primul tur cu GIURGIU, nimeni nu bănuia că va reuşi să intre în optimi. A reuşit totuşi pentrucă l-a învins pe GIURGIU cu propriile sale arme, acelaşi cu care a pierdut la GARABEDIAN. Performanţa sa este un exemplu de ambiţie şi putere de luptă sportivă pe care tineretul ar trebui să-l ia în consideraţie.

Beretchi, o surpriză plăcută

PE BERETCHI l-am văzut jucând pentru prima oară şi am avut satisfacţia pe care ţi-o dă viziunea unui stil curat, complet şi spectaculos. O victorie cu 3:0 asupra lui URSCHITZ nu este o performanţă la îndemâna oricui.

Are însă un defect: este prea moale şi din această cauză nu a reuşit să câştige la Vladone nici un set, deşi merita acest lucru.

Krebs, Angelica Rozeanu şi Grunwald

DUPA EXCELENTA COMPORTARE dela jocurile pe echipe, faptul că Krebs a ajuns în optimi n'a mirat pe nimeni. Un jucător unilateral care poate fi învins cu uşurinţă de un atacator inteligent.

ANGELICA ROZEANU ne-a delectat din nou cu jocul ei excelent, dar se pare că nu mai are răbdare să aştepte una din explicaţiile pentru care a pierdut primul set la PANETH" odată cu posibilitatea de a-l învinge

GRUNWALD a jucat foarte frumos, atât la echipe cât şi la simplu, dar în faţa lui, VLADONE nu poate decât să piardă.

Ceilalţi

AM MAI REMARCAT dintre ceilalţi pe BODI, SPITZ, POPPER şi REITER, iar pe GIURGIU şi DIAMANDSTEIN pentru înfrângerile din primul tur.

Organizare excelentă

ORGANIZAREA a fost excelentă cu excepţia ultimei zile când jocurile s'au terminat prea târziu dar şi acest lucru este o notă bună pentru Comitetul Federal şi toţi ceilalţi cari şi-au dat concursul pentru bunul mers al campionatelor.

Ca încheiere câteva date statistice

AU PARTICIPAT 26 grupări reprezentând 13 districte.

Cea mai populată probă a fost cea rezervată seniorilor, cea mai puţin populată cea a junioarelor.

O caracteristică: la probele seniorilor, campionii de anul trecut şi-au păstrat titlurile, ca şi la junioare, iar la juniori, campionul este din acelaşi district ca şi cel de anul trecut.

Ca şi anul trecut titlurile pe echipe au rămas în Capitală, chiar dacă nu în aceleaşi mâini.

Clasamentele titlurilor naţionale repartizate pe grupări se prezintă astfel:

Godeanu şi Macabi câte 3 titluri, EFA, Vif Dacia, Start, KKASE şi ITA câte un titlu.

Pe punctaj clasamentul grupărilor este următorul:

Macabi 11 pt., KKASE 10 puncte, Vif Dacia şi Godeanu câte 9 pct., SMC 3 jum pct., ITA 6 jum pct., Star. 5 pct. EFA şi SSFFR câte 4 puncte

S'a jucat timp de 4 zile, numărul de ore în care timp s'a jucat efectiv fiind de aproximativ 44.

Şi cu asta.. comentariile noastre privitoare la primul campionat de tennis de masă al RPR se încheie.

N. Blidaru

MÂINE LA ŞOSEA

CAMPIONATUL UNIVERSITAR DE CROSS

Mâine dimineaţă la Şosea are loc ultimul Cross studenţesc al sezonului de primăvară, în regia tehnică a CLSU Buc. şi a Asociaţiei Sportive Agronomia. Crossul de mâine, are pentru atletismul universitar bucureştean o dublă semnificaţie: I campionatul centrului Bucureşti II ultima întrecere din ciclul de patru al Crossurilor Primăverii.

Campionatul se va alerga pe două categorii: începători şi avansaţi pe traseu în majoritate pe teren variat din care numai 1/3 va fi asfaltat.

Pentru acest campionat Comisia Locală Sportivă Universitară oferă următoarele premii.

- Cupa Centrului Bucureşti — Asociaţiei sportive studenţeşti prima clasată,
- Plachete primilor doi clasaţi, avansaţi şi începători,
- Diplome primilor doi clasaţi, avansaţi şi începători şi tot diplome primelor cinci asociaţii clasate.

Acest cross este însă, în acelaş timp — aşa cum am mai spus — şi ultimul din ciclul Crossurilor Primăverii.

După cum se ştie din aceste patru se vor alege trei făcându-se prin adiţiune de puncte un clasament al primilo clasaţi, cari vor fi premiaţi mai apoi cu echipamente de CLSU.

Iată cum se prezintă acest clasament individual.

Ghermani (Textile) 1 + 1 + 1; Szecsi (ANEF) 5 + 5 + 4; Turcu (Ac. Com.) 11 + 8 + 5; Preda (Textile) 12 + 13 + 6. In afară de aceştia următorii mai trebue să alerge în acest ultim cross pentru a-şi face totalul de trei: Gabor (ANEF) 2 + 9; Ungureanu (Textile) 2 + 2; Vilag (Ştiinţe) 4 + 15; Stratulat (ANEF) 18 + 4; Seserman (Ac. Com.) 23 + 16; Poliac (Poli) 10 + 8; Cireaşă (Ac. Com.) 21 + 11; Elias (Ac. Com.) 9 + 6; Zănescu (Textile) 8 + 12; Popescu C. (ANEF) 7 + 7; Diaconu (Ac. Com.) 14 + 14; Tintorescu (Drept) 25 + 11 şi Munteanu (Ac. Com.) 41 + 17)

ETAPA III A CAMPIONATULUI „A.S. FARMACIA"

blicităţii astăzi pentru etapa I. In orice şi onoare — şi nelegitimaţi, iar pentru

ASTAZI DIMINEAŢA pe terenul dela Universitate, are loc etapa III a campionatului inter ani de volleyball al studente o categorie unică.

AS Farmacia

Anul III B — IV arb. Tomescu Dodiţă (II)

Anul II — V arb. Mircea Russu (III).

Anul III A — I arb. Romeo Vilara (II).

Iată rezultatele primelor două etape: III A — II 2—0; III A — III B 2—0; V — IV 2—0; I — III B 2—1; I — V 2—1; II — IV 2—0.

Incepe campionatul de voley-ball al centrului Bucureşti

TOT ASTAZI începe şi campionatul de volleyball studenţi şi studente al centrului Bucureşti pe anul 1948.

Ora târzie la care s'au făcut programările ne împiedică să le putem da pucaz campionatul are pentru studenţi două categorii: legitimaţi — fără divizie

27 APRILIE

COLŢUL TEHNIC

METODA «WM» IN FOOT-BALL

COPUL JOCULUI DE FOOTBALL fiind acela de a marca mai multe goal-uri decât adversarul s'a căutat în permanenţă calea care să permită atingerea acestui ţel cheltuindu-se cât mai puţină energie.

Din această cauză au luat naştere foarte multe metode, dar puţine au fost acelea care au rezistat timpului.

Unele din ele au fost părăsite pentru că s'au dovedit ineficace, iar altele au trebuit să fie create pentrucă regulile de joc s'au schimbat în decursul timpului şi metodele de până atunci nu mai erau aplicabile în noile condiţiuni de joc.

Elementul care a dat naştere metodei W. M. a fost schimbarea regulei de offside. Până în 1925 pentru a fi considerat "afară din joc" trebuia ca între jucătorul care primea mingea şi linia porţii, să se găsească cel puţin trei adversari.

Această regulă stânjenea atacul şi-i împiedeca de a marca goaluri, lucru care dăuna spectaculozităţii jocului.

Pentru a se remedia această lacună, regula de offside a fost modificată căpătând forma pe care o are astăzi.

S'a dezechilibrat însă apărarea care a putut fi uşor depăşită din cauza felului în care se juca atunci. (Numai un singur centru înaintaş a marcat în anul imediat următor 60 de goal-uri în campionatul primei ligi engleze).

Noua situaţie a dat de gândit şi Chapmann antrenorul de atunci al Arsenalului din Londra a imaginat metoda de joc în W. M.

Denumirea acestei metode se face prin cele două majuscule pentrucă jucătorii sunt astfel aşezaţi pe teren încât dacă locurile lor se unesc prin linii drepte se realizează W. la înaintare şi M. la apărare.

Caracteristicile metodei sunt următoarele: Atacul — are trei oameni pe linia ultimului apărător adversar. Aceştia sunt cele două extreme şi centrul înaintaş.

Cei doi interi stau înapoi având rolul de a face legătura între apărare şi atac.

Astfel o extremă cu interul său şi centrul înaintaş formează un "V", iar cealaltă cu interul respectiv şi centrul înaintaş încă un "V".

In ansamblu prin unirea celor doi "V" se obţine aspectul de W al înaintării.

Apărarea — a fost întărită prin retragerea halfului centru pe linia fundaşilor. El marchează pe atacantul centru adversar şi datorită acestei misiuni a primit şi supranumele de "stopper" sau de "poliţist".

Cei doi fundaşi supraveghează extremele, iar halfii de margine sunt trimişi înainte pentru a marca interii adversarului.

In acest fel, dacă se uneşte locul halfilor de margine cu al fundaşilor respectivi şi cu al stop pentru se obţine aspectul de M al apărării.

Prin noua dispoziţie a jucătorilor pe teren cele două compartimente ale echipei, atacul şi apărarea au fost echilibrate deoarece fiecare jucător marchează şi este la rândul său marcat de un adversar.

Centrul înaintaş şi extremele sunt realizatorii echipei. Ei trebue să aibă viteză, shot, forţă şi tehnică.

Interii şi halfii de margine constitue "motorul" echipei. Li se cere în primul rând, condiţie fizică, tehnică şi concepţie de joc.

Stopperul are misiunea de a anihila pe atacantul centru. Pentru a reuşi trebue să fie un jucător înalt, forte, cu joc de cap şi tehnică avansată.

Fundaşii supraveghează extremele, care sunt după cum am văzut jucători rapizi. Pentru a-şi îndeplini misiunea trebue să fie dotaţi cu viteză, joc de cap şi degajări cu ambele picioare.

Jocul portarului nu are nimic deosebit în această metodă.

Metoda W. M. este astăzi cea mai răspândită. Ea este utilizată de majoritatea ţărilor care practică un foot-ball de clasă ridicată.

La noi aproape toate grupările divizionare joacă după această metodă.

In ultima vreme s'au imputat metodei W. M. diferite lipsuri, dintre care cele mai importante sunt rigiditatea şi lipsa de spectaculozitate prin obligaţia pe care o au jucătorii de a juca mereu după acelaş şablon.

Obiecţiile acestea cad dacă jucătorii sunt în continuă mişcare şi-şi schimbă mereu locurile între ei.

Echipele "Dinamo-Tbilisi" şi "Partizan" din Belgrad au demonstrat adevăratul aspect al jocului modern în W. M.

Prin mobilitatea jucătorilor şi schimbarea permanentă a locurilor, adversarii au fost complet derutaţi şi s'au creat faze de o spectaculozitate rar întâlnită.

Miron Georgescu